

2015.gada 12.janvārī

Sapnī man kāds lika braukt ar auto no Rīgas uz Saldu. Es devos ceļā un braucu visai ātri. Ceļš bija labi pazīstams, jo simtiem reižu to jau biju mērojis.

Pēkšņi ceļa vistsainākajā posmā sāka notikt kaut kas neparasts ! Es vairs neatpazinu ceļu, kurā braucu ! Likās, ka esmu nomaldījies un tagad braucu pa citu ceļu ! Ceļš pamazām sašaurinājās, un es iebraucu kādā ciemā, kas atgādināja Padomju laika kolhoza centra teritoriju. Likās, ka esmu iebraucis atpakaļ laikā, jo visur varēja redzēt Padomju laika automašīnas un ražas novākšanas tehniku.

Es biju iebraucis brīdī, kad kolhoza centrā notika apspriede, sakarā ar priekšā stāvošo ražas novākšanu. Bija sabraukuši pārstāvji no visām lauku brigādēm, tāpēc ceļš bija nosprostots daudzo automašīnu dēļ. Es mēģināju kaut kā izspraukties cauri, taču jo vairāk pūlējos, jo vairāk nosprūdu auto gūzmā. Es redzēju, ka ciemā valdīja dzelžaina disciplīna. Kārtības uzraudzīšanai bija organizēta pat milicija. Es nebiju piederīgs šim kolhozam, tāpēc neatlaidīgi pūlējos tikt ārā no strupceļa, lai atrastu pareizo ceļu uz Saldu ! Es nekādi nevarēju atcerēties, kurā brīdī esmu nomaldījies?

Pēkšņi sapnī man kāds sacīja, ka šeit bez kolhoza priekšsēdētāja nekas nenotiek ! Pat milicija pakļaujas viņam ! Izrādās, ka bez priekšsēdētāja ziņas neviens savu mašīnu nenovāks un ceļu neatbrīvos !

Beidzot es sagaidīju brīdi, kad no kantora ēkas iznāca pats kolhoza priekšsēdētājs ! Man par lielu pārsteigumu, tas izrādījās mācītājs Mārcis Jencītis ! Izrādās, ka šī bija viņa teritorija, kurā esmu iebraucis ! Mācītājs bija visādi laipns. Viņš man sacīja, ka es pašlaik atrodoties ļoti dārgā vietā ! Saprātu, ka mācītājam šī vieta ir ļoti dārga un vērtīga. Mārcim Jencītim ierodoties, lauku brigadierī daļēji atbrīvoja ceļu, un es laimīgi varēju doties atpakaļ, meklējot ceļu uz Saldu, taču es joprojām nesaprātu, kurā vietā es aizbraucu nepareizi? Sapņa beigas.

Skaidrojums.

1.Mācītājs Mārcis Jencītis gatavojas lielai ražas novākšanai Latvijā ! Nesen lasīju par Mārča projektu,dibināt savu Draudzi katrā lielākajā pilsētā un lauku centrā.

2.Lauku brigadieru nozīmē tos šūniņu vadītājus,kas jau eksistē daudzās Latvijas vietās.Viņi tiek visādi mobilizēti un apmācīti gaidāmajai plūvajai.

3.Mārča teritorijā valda dzelžaina disciplīna,kur pat loģiski racionālas lietas nevar tikt kustinātas bez viņa akcepta.

4.Padomju laika situācija un tehnika nozīmē to,ka mācītājs vēlas ievākt ražu ar novecojušām metodēm,kuras vairs nedarbojas ! Ražu Latvijā vairs neievāks kāda konkrēta Draudze vai kustība,bet gan tikai tad,ja daudzas Draudzes nāks kopā lūgties ! Tikai tad Dievs atbildēs !

5.Faktiski Mārcim Jencītim vajadzētu būt par kristiešu vienojošu faktoru,nevis mēģināt autoritatīvi vienatnē izrauties ! Ja Dievs to lietu neatbalsta,tad nelīdz ne autoritāte,ne dzelžainā disciplīna ! Tad visa darbošanās ir nekas vairāk,kā strupceļš !